

De laagte

(The hollow)

Thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LAAGTE – THE HOLLOW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE, vertaler JAN HULSEGGE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 1951 Agatha Christie Limited. All rights reserved.

AGATHA CHRISTIE is a registered trademark of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere. All rights reserved.

© Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl / E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106

1823 BT Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Henrietta Angkatell
Sir Henry Angkatell
Lady Angkatell
Midge Harvey
Gudgeon
Edward Angkatell
Doris
Gerda Cristow
John Cristow
Veronica Craye
Inspecteur Colquhoun
Detective sergeant Penny

TIJD VAN HANDELING:

Het stuk speelt in het heden.

EERSTE BEDRIJF:

Een vrijdagmiddag begin september.

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste scène: zaterdagmorgen.

Tweede scène: later dezelfde dag.

DERDE BEDRIJF:

De volgende maandagmorgen.

PLAATS VAN HANDELING:

De tuinkamer in het huis 'De Laagte' van Sir Henry Angkatell, ongeveer achttien mijl van Londen.

DECOR:

Het is een informele, maar met smaak ingerichte kamer. Midden achter, drie treden hoger dan het vloerniveau, geven tuindeuren toegang tot een terras, waarvan aan het eind een laag muurtje is te zien. Achter dit muurtje zien we de beboste helling waarop het huis is gebouwd. Er zijn smallere tuindeuren in het midden van de rechter wand, één trede hoger dan de vloer. Deze deuren leiden naar een tuin en zien uit op dicht struikgewas. Links voor leidt een deur naar de rest

van het huis. Er is een grote alkoof in de achterwand, links van de tuindeuren. De ingang hiervan wordt gevormd door een boog, waarin een zwaar gordijn hangt om het af te sluiten van de rest van de kamer. De achterwand van de alkoof bestaat uit een goedgevulde, ingebouwde boekenkast en er staat een kleine tafel met daarop een zilveren vaas met rozen. De suggestie wordt gewekt dat in de alkoof een standbeeld staat, maar dat is niet zichtbaar voor het publiek. In het midden van de linker wand is een haard en tegen de rechter wand, links en rechts naast de tuindeuren, zijn goedgevulde boekenplanken aangebracht. Rechts voor staat een kleine schrijftafel met daarop een lamp en een telefoon. Bij de tafel staat een kleine stoel en ervoor een prullenbak. Achter de schrijftafel staat een abstract beeld op een voetstuk. Rechts achter naast de boekenplanken staat een tafel met een lamp erop. Achter de haard staat een klein tafeltje met een radio erop. Links midden staat een leunstoel en midden rechts een gemakkelijke bank. Voor de bank staat een kleine ronde salontafel. Een poef in het midden completeert de inrichting. Er ligt vloerbedekking in de kamer en voor de ramen hangen vrolijke gordijnen. Naast de lampen op de tafels is er nog een wandlamp, links van de tuindeuren midden achter, en een schemerlampje op de schoorsteenmantel. Een paar miniaturen versieren de wanden en boven de haard hangt een schilderij van een idyllische scène van een Georgiaans huis met zuilen in een bosrijke omgeving. De lichtschakelaar en de drukbel zitten in de wand voor de haard. Er is rechts naast de boog een lichtschakelaar voor de alkoof. Twee vazen gevuld met bloemen staan aan weerszijden van de tuindeuren midden achter.

EERSTE BEDRIJF

Als het gordijn opengaat, staan alle tuindeuren open. Het is mooi weer en Sir Henry Angkatell, een voornaam uitziende, oudere heer zit rechts op de bank 'The Times' te lezen. Henrietta Angkatell staat op het terras bij een tafel een beeld in klei te modelleren. Ze is een knappe vrouw van drieëndertig, gekleed in tweed, met daarover een schildersoveral. Ze gaat een paar maal haar creatie van een paar pas afstand bekijken en komt dan binnen en gaat naar de salontafel. Er zit een veeg klei op haar neus en ze fronst.

Henrietta: Verdomme, verdomme, verdomme!

Sir Henry: Gaat het niet?

Henrietta: Beeldhouwer zijn is één grote ellende.

Sir Henry: Moet wel. Ik dacht altijd dat je modellen voor dit soort dingen had.

Henrietta: Ik ben bezig met iets abstracts, lieverd.

Sir Henry: Wat - *(hij wijst met afgrijzen naar het beeld op het voetstuk rechts)* zoiets?

Henrietta: Staat er nog iets belangrijks in 'The Times'?

Sir Henry: Een boel mensen overleden. *(kijkt haar aan)* Je hebt klei op je neus zitten.

Henrietta: Wat?

Sir Henry: Klei - op je neus.

Henrietta: *(kijkt in de spiegel op de schoorsteenmantel; vaag)* Oh, ja. *(ze wrijft over haar neus en voorhoofd en draait zich om)*

Sir Henry: Nu zit het over je hele gezicht.

Henrietta: Is dat belangrijk, lieverd?

Sir Henry: Schijnbaar niet. *(Henrietta gaat weer naar het terras en Lady Angkatell komt rechts binnen. Ze is een erg aardige, aristocratische dame van ongeveer zestig, wat vaag, maar met een sterke persoonlijkheid. Ze is duidelijk midden in een conversatie)*

Lady Angkatell: *(gaat naar de bank)* Lieve hemel, als het het één niet is, is het het ander. Heb ik de mollenval hier laten liggen? *(ze pakt de mollenval van de schoorsteenmantel)* Ah kijk, hier is ie wel. Het ergste met mollen is eigenlijk dat je nooit weet waar ze de volgende keer weer zitten te graven. De mensen hebben groot gelijk als ze zeggen dat de natuur zelden grof is. Vind jij ook niet, Henry?

Sir Henry: Ik zou het niet kunnen zeggen, liefje, tenzij ik weet waar je het over hebt.

Lady Angkatell: Ik zal ze dit keer eens meedogenloos achtervolgen. Nu is het wel genoeg. *(haar stem sterft weg als ze af gaat)*

Henrietta: *(kijkt naar binnen)* Wat zei Lucy daar?

Sir Henry: Niet veel bijzonders. De gewone Lucy-taal. Zeg, het is al halfzeven.

Henrietta: Ik hou ermee op en neem een douche. Ze komen allemaal met de wagen, veronderstel ik? *(ze legt een vochtige doek over haar werk)*

Sir Henry: Behalve Midge. Ze komt met de bus. Had er al moeten zijn.

Henrietta: Die lieve Midge. Ze is zo lief. Veel liever dan wie van ons dan ook, vind je niet? *(ze duwt de tafel uit het zicht)*

Sir Henry: Dat betwijfel ik toch.

Henrietta: Nu ja, minder excentriek in ieder geval. Midge heeft zoiets heel normaal over zich. *(ze veegt haar handen aan haar overal af)*

Sir Henry: *(verontwaardigd)* Ik ben ook heel normaal, dank je.

Henrietta: *(trekt haar overal uit)* Ja-a ... misschien wel. *(legt de overal over de leunstoel)*

Sir Henry: *(glimlacht)* Zo normaal als je kunt zijn als je met Lucy, die lieverd, getrouwd bent. *(lacht. Henrietta lacht ook. Hij legt de krant op de salontafel; bezorgd)* Weet je Henrietta, ik maak me zorgen om Lucy.

Henrietta: Zorgen? Waarom?

Sir Henry: Lucy realiseert zich niet dat er dingen zijn die zij niet kan doen.

Henrietta: Ik geloof dat ik niet helemaal begrijp wat je wilt zeggen.

Sir Henry: Ze kan altijd overal onderuit komen. Ik geloof dat er geen vrouw in de hele wereld is, die het gelukt zou zijn de tradities van Government House te negeren zoals zij dat heeft gedaan. De meeste vrouwen moeten netjes in de pas blijven lopen, maar Lucy! Ho maar! Lieve hemel nog aan toe! Ze heeft van de plaatsindeling bij diners een absolute puinhoop gemaakt - en dat, mijn lieve Henrietta, is het zwaarste vergrijp dat je kunt maken. *(hij klopt op zijn zakken op jacht naar zijn pijp)* Ze heeft doodsvijanden naast elkaar gezet. Ze heeft herrie geschopt over de kleurenvraag. En in plaats van met iedereen overhoop te liggen, is ze er verdorie keurig onderuit gekomen. *(Henrietta geeft hem de tabak, die op de schoorsteenmantel lag)* Oh, dank je. Haar geheim is natuurlijk dat ze altijd vriende- lijk naar de mensen lacht en zo lief en hulpeloos kijkt. Bij het personeel is het al precies zo. Ze veroorzaakt alle mogelijke problemen, en ze aanbidden haar.

Henrietta: Ik snap wat je bedoelt. Dingen die je van een ander nooit zou pikken, vind je heel normaal als Lucy ze doet. Wat is dat? Charme? Hypnose?

Sir Henry: Ik heb geen idee. Van kinds af aan heeft ze dat al. Maar weet je, Henrietta, het wordt steeds erger. Ze schijnt zich niet te realiseren

dat er grenzen zijn. Ik geloof waarachtig dat Lucy denkt dat ze zelfs ongestraft een moord zou kunnen begaan.

Henrietta: *(staat op en pakt een stuk klei van het tapijt)* Lieve Henry, jij en Lucy zijn engelen dat je het goedvindt dat ik hier zo'n bende maak - klei in je tapijt trap. *(ze gooit de klei in de papiermand)* Na die brand in mijn studio, dacht ik dat alles afgelopen was. Het was geweldig dat ik hier mocht intrekken.

Sir Henry: Liefje, we zijn trots op je. Ik heb net een heel artikel over je gelezen in 'The Times'.

Henrietta: Waar? *(pakt de krant)*

Sir Henry: Bovenaan de bladzij. Daar, geloof ik. Ik begrijp er natuurlijk zelf niet veel van.

Henrietta: *(leest)* Het belangrijkste stuk van het jaar. Oh, wat gaaf! Ik moet me omkleden. *(ze laat de krant op de bank vallen, pakt haar overal en gaat snel links af. Sir Henry legt krant en tabak op de salontafel, pakt de klei van de tafel en gooit het in de prullenbak, gaat zich een drankje inschenken. Midge Harvey komt van links op. Ze is klein, netjes gekleed, maar duidelijk niet welgesteld. Ze is een hartelijke, praktische en heel aardige jonge vrouw, iets jonger dan Henrietta. Ze heeft een koffer bij zich)*

Midge: Hallo, neef Henry.

Sir Henry: *(draait zich om)* Midge! *(pakt haar koffer en kust haar)* Fijn je weer eens te zien.

Midge: Ik ben blij dat ik er ben.

Sir Henry: Hoe gaat het?

Midge: Akelig goed.

Sir Henry: Overwerk je je niet in die verdomde kledingzaak van je?

Midge: Het is een beetje een slappe tijd op het moment, anders had ik nooit het weekend weg gekund. De bus was afgeladen; ik heb nooit geweten dat ie zo langzaam ging. *(ze gaat op de bank zitten, legt tas en handschoenen naast zich en kijkt uit het raam)* Het is hier heerlijk. Wie komt er dit weekend?

Sir Henry: Zomaar een paar mensen. De Cristows. Die ken je, natuurlijk.

Midge: Die dokter uit Harley Street met die domme vrouw?

Sir Henry: Klopt. Verder niemand. Oh ja, Edward natuurlijk.

Midge: *(kijkt hem verrast aan)* Edward!

Sir Henry: Het is een hele klus om Edward deze dagen uit Ainswick weg te branden.

Midge: Ainswick! Geweldig! Geweldig Ainswick! *(ze gaat naar de haard en bekijkt het schilderij)*

Sir Henry: Ja, het is een schitterende plek.

Midge: *(met gevoel)* Het mooiste plekje op aarde.

Sir Henry: Je hebt het daar erg naar je zin gehad, hè?

Midge: De mooiste tijd van mijn leven. (*Lady Angkatell rechts op. Ze heeft een grote lege bloempot bij zich*)

Lady Angkatell: Kun je dat nu geloven, ze zijn weer bezig. Ze hebben een hele rij lieve kleine lobelia's uit de grond gedrukt. Maar vooruit, als het weer goed blijft.....

Sir Henry: Midge is hier.

Lady Angkatell: Waar? (*gaat naar Midge en kust haar*) Oh, lieve Midge, ik had je niet gezien, liefje. (*vertrouwelijk tegen Sir Henry*) Dat helpt, hè? Wat waren jullie beiden eigenlijk aan het doen, toen ik binnenkwam?

Sir Henry: We hadden het over Ainswick.

Lady Angkatell: (*gaat zitten, plotseling anders*) Ainswick!

Sir Henry: (*klopt haar op de schouder*) Kalm, kalm Lucy. (*een beetje van streek gaat hij links af*)

Midge: (*wijst naar de bloempot*) Waarom heb je die meegebracht, liefje?

Lady Angkatell: Geen idee. Breng maar weg. (*Midge neemt de bloempot aan en gaat naar het terras en zet de bloempot uit het zicht op de grond*) Dank je, lieverd. Zoals ik al zei, hoe dan ook, het weer is prima. Dat is tenminste iets. Want als een stel ruziemakende mensen bij elkaar in huis moeten zitten.... (*ze kijkt rond*) Waar ben je? (*Midge komt naar haar toe*) Ah, daar ben je.... maakt dat de zaak nog vele malen moeilijker. Vind jij niet?

Midge: Wat maakt het moeilijker?

Lady Angkatell: Je kunt er natuurlijk een spelletje van maken, maar dan zou het net gaan als vorig jaar en ik zal mezelf nooit die geschiedenis met die arme Gerda vergeven. En het ergste is nog wel dat ze zo aardig is. Is het eigenlijk niet gek dat iemand die aardig is als zij, zo gespeend is van ieder soort intelligentie? Als dat de diepere zin is van de wet van het evenwicht, dan vind ik dat niet eerlijk.

Midge: Waar heb je het in vredesnaam over, Lucy?

Lady Angkatell: Dit weekend, liefje. (*ze pakt Midge bij de linkerhand*) Ik vind het zo fijn dat ik daar met jou over kan praten, lieve Midge, jij bent zo nuchter.

Midge: Ja, maar **waar** praten we dan over?

Lady Angkatell: John is natuurlijk in de wolken met die dynamische persoonlijkheid die alle succesvolle doktoren schijnen te bezitten. Maar wat Gerda betreft, nu ja, we moeten maar heel, heel aardig voor haar zijn.

Midge: Kom nu toch, Gerda Cristow valt echt reuze mee.

Lady Angkatell: Die ogen, liefje. Net een koe die niet weet waar ze het heeft. En volgens mij snapt ze geen woord van wat je tegen haar zegt.

Midge: Ik veronderstel dat ze geen woord snapt van wat *jij* tegen haar zegt - en dat kun je *haar* niet kwalijk nemen, Lucy. Jouw verstand gaat zo razend snel, dat - om het bij te houden - je conversatie de gekste sprongen vertoont. Waarbij de verbindingszinnetjes allemaal wegvallen. *(ze gaat op de poef zitten)*

Lady Angkatell: Net apen. Gelukkig is Henrietta hier ook nog. Vorig voorjaar was ze geweldig toen we een wedstrijdje limericks of anagrams deden - zoiets tenminste. We waren allemaal al klaar, toen we merkten dat Gerda nog niet eens begonnen was. Ze wist niet eens wat het spelletje inhield. Het was vreselijk, echt waar, Midge.

Midge: Ik snap niet hoe het mogelijk is dat je steeds weer mensen vindt, die bij jullie willen logeren. Al die hersensprongen en de spelletjes en jouw eigenaardige manier van converseren, Lucy.

Lady Angkatell: Ik denk dat we goed ons best doen. De lieve schat keek zo chaotisch en John keek zo geduldig. Toen was ik Henrietta echt dankbaar. *(ze pakt de tabakspot en zet die op de schoorsteenmantel)* Ze ging bij Gerda zitten en vroeg naar het patroon van de gebreide pull-over die ze aan had - een vreselijk hardgroen ding, met grote bobbel en pompoenen en toestanden. Oh, afschuwelijk, maar Gerda vrolijkte meteen op en keek heel gelukkig. Het ergste is dat Henrietta wol moest kopen en er zelf een heeft moeten breien.

Midge: En, was het vreselijk?

Lady Angkatell: Afschuwelijk. Nee, toen Henrietta hem aan had, stond het redelijk goed. Dat bedoelde ik, toen ik zei dat de wereld zo in en in treurig in elkaar zit. Je kunt gewoonweg niet....

Midge: Ho! Niet opnieuw beginnen, liefje. Laten we het eens over het weekend hebben. Ik snap niet waar je je druk over maakt. Als je geen spelletjes doet, en probeert een beetje samenhangend tegen Gerda te praten en Henrietta opdracht geeft om in te springen bij de vervelende momenten, wat is dan het probleem?

Lady Angkatell: Het zou allemaal nog wel meevallen, als Edward maar niet kwam.

Midge: Edward? *(staat op, naar de haard)* Ja, natuurlijk. Waarom heb je in vredesnaam Edward uitgenodigd, Lucy?

Lady Angkatell: Ik heb hem niet uitgenodigd. Hij heeft een telegram gestuurd of hij mocht komen. Je weet hoe gevoelig Edward is. Als ik een telegram met 'Nee' teruggestuurd had, had hij zichzelf nooit weer uitgenodigd. Zo is hij nu eenmaal.

Midge: Ja.

Lady Angkatell: Lieve Edward. Als Henrietta nu maar eens besloot om met hem te trouwen. *(Midge kijkt Lady Angkatell aan)* Ze is echt heel erg op hem gesteld. Als ze dit weekend maar alleen hadden kunnen

zijn, zonder de Cristows, want laten we eerlijk zijn, John heeft een heel ongelukkige invloed op Edward. John wordt zo veel meer en Edward zo veel minder. Als je snapt wat ik bedoel. (*Midge knikt*) Maar ik heb het gevoel dat het allemaal heel erg moeilijk gaat worden. (*Gudgeon, de butler komt binnen. Hij is in ieder opzicht de perfecte butler*)

Gudgeon: Meneer Edward. (*Edward Angkatell komt links binnen. Hij is lang, loopt een beetje gebogen, tussen de vijfendertig en vijfenveertig met een vriendelijke glimlach en een beetje verlegen. Hij is een boekenwurm, saai en draagt een goed gesneden maar tamelijk zakkerig tweed kostuum. Gudgeon links af*)

Lady Angkatell: (*gaat naar hem toe*) Edward. (*kust hem*) We zeiden net dat het zo fijn was dat je dit weekend kwam.

Edward: Lucy, Lucy. Het is gewoon aardig van je dat ik **mocht** komen. (*hij wendt zich tot Midge*) Als dat onze kleine Midge niet is. (*hij praat voortdurend tegen Midge met toegeeflijke vriendelijkheid als tegen een kind*) Je bent groot geworden.

Midge: (*beetje bits*) Dat was ik al een tijdje.

Edward: Ja, dat moet wel. Ik heb het niet gemerkt.

Midge: Klopt.

Edward: Weet je, op Ainswick staat de tijd stil. (*Lady Angkatell rommelt wat door de kamer; legt de krant weg, pakt een boek, legt het weer weg, enz.*) Ik denk nog altijd aan je zoals je was in de vakanties, toen ook Hugh nog leefde. Ik zou willen dat je vaker naar Ainswick kwam, Lucy. Het is er nu prachtig.

Lady Angkatell: Echt waar, lieverd?

Gudgeon: (*komt binnen*) Neem me niet kwalijk, m'lady, maar mevrouw Medway zou u graag even willen spreken over het voorgerecht.

Lady Angkatell: Kippenlevertjes. Slagers hebben geen verstand van kippenlevertjes. Vertel me niet dat ze ze niet bezorgd hebben.

Gudgeon: Ze zijn wel bezorgd, m'lady, maar mevrouw Medway twijfelt of.... (*Lady Angkatell gaat links af en Gudgeon volgt*)

Edward: Ik vraag me wel eens af of Lucy wel wat om Ainswick geeft.

Midge: Hoe bedoel je?

Edward: Nu, zij komt er tenslotte vandaan. (*hij pakt een sigaret*)

Midge: Mag ik?

Edward: Natuurlijk. (*biedt er haar een aan*) Als zij een jongen was geweest, was het naar haar gegaan in plaats van naar mij. Ik vraag me af of ze daar gebelgd over is.

Midge: Niet zoals jij bedoelt. Jij bent tenslotte een Angkatell en dat is het enige dat telt. De Angkatells hangen aan elkaar. Ze trouwen zelfs met neven.

Edward: Ja, maar ze geeft niet veel om Ainswick.

Midge: Oh, jawel. Lucy geeft meer om Ainswick dan om iets anders. (*ze kijkt naar het schilderij*) Dat schilderij is het meest dominerende ding hier in huis. Maar als je wilt zeggen dat Lucy iets tegen jou heeft, heb je het volkomen verkeerd, Edward.

Edward: (*geeft haar vuur*) Ik kan Lucy niet goed volgen. Ze heeft een heel bijzonder soort charme.

Henrietta: (*komt links op, omgekleed en wel*) Hallo, Edward.

Edward: Henrietta, fijn je weer eens te zien.

Midge: Lucy is het liefste wezentje dat ik ken - en ik word er volslagen gek van.

Henrietta: Hoe is het op Ainswick?

Edward: Het is er prachtig.

Henrietta: Hallo, Midge. Hoe gaat het?

Edward: (*biedt Henrietta een sigaret aan*) Je zou eens moeten komen, Henrietta.

Henrietta: Ja, dat weet ik. Wat hebben we daar als kinderen toch een geweldige tijd gehad.

Lady Angkatell: (*komt links binnen met een grote kreeft aan een touwtje*) Zakenmensen zijn net tuiniers. Ze maken misbruik van je onkunde. Vind je niet, Edward? Als je grote stukken wilt, beginnen ze te.... (*ziet plotseling de kreeft*) Wat is dat, verdo rief?

Edward: Volgens mij ziet het eruit als een kreeft.

Lady Angkatell: Het *is* een kreeft. Waar heb ik die gekregen? Hoe kom ik daar aan?

Henrietta: Ik denk van de keukentafel.

Lady Angkatell: (*houdt de kreeft tegen de achterkant van de bank*) Oh! Nu weet ik het weer. Ik dacht dat een kussen van deze kleur goed bij de bank zou passen. Wat vinden jullie?

Henrietta: Nee!

Lady Angkatell: Nee. Nu ja, het was maar een idee.

Gudgeon: (*komt binnen met een dienblad*) Neem me niet kwalijk, m'lady, maar mevrouw Medway zei dat ze de kreeft terug wil. (*Lady Angkatell legt de kreeft op het blad*) Dank u, m'lady. (*af; iedereen lacht*)

Lady Angkatell: Gudgeon is geweldig. Hij komt altijd op het goede moment.

Henrietta: Heb je een vuurtje, Midge?

Edward: (*gaat naar Lady Angkatell en biedt haar een sigaret aan*) Hoe gaat het met het beeld, Henrietta?

Lady Angkatell: Je weet toch dat ik niet rook, liefje.

Henrietta: 't Gaat. Ik heb dat grote houten beeld voor de International Group klaar. Wil je het zien?

Edward: Ja.

Henrietta: Het staat in - wat de makelaar destijds - het ontbijtplekje noemde. *(Midge geeft Henrietta vuur en zet de aansteker weer op de schoorsteenmantel)*

Lady Angkatell: Ik dank de Heer dat dat tenminste iets is wat ik nog nooit gedaan heb, ontbijten in een plekje. *(iedereen lacht. Henrietta trekt het gordijn van de alkoof open en doet het licht aan. Edward en Midge gaan naar de alkoof en kijken naar links achter)*

Henrietta: Het heet 'De Aanbidder'.

Edward: *(onder de indruk)* Een heel krachtig figuur. Mooie tekening. Wat voor hout is dat?

Henrietta: Perenhout.

Edward: Het is - een onaangenaam ding.

Midge: *(nervus)* Het is afschuwelijk.

Edward: Die zware voorwaartse buiging van de nek en de schouders - de suggestie. Het fanatisme op het gezicht, de ogen - is ze blind?

Henrietta: Ja.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto